

Společnost pro logoterapii a existenciální analýzu, o.s. (SLEA, o.s.)

Člen Mezinárodní společnosti pro existenciálně-analytickou psychoterapii (ISEAP)

Adresa:

Praha 6, Badeniho 1, Hradčany

Tel.: 245 008 296

www.slea.cz

slea@slea.cz

Společnost vznikla 13. ledna 1999 v Praze.

SLEA je členem Mezinárodní společnosti pro logoterapii a existenciální analýzu (Gesellschaft für Logotherapie und Existenzanalyse (Mezinárodní GLE) se sídlem ve Vídni.

Všichni řádní členové společnosti jsou rovněž řádnými členy Mezinárodní GLE.

Souhrnná charakteristika psychoterapeutického výcviku

Výcviky probíhají podle osnov Společnosti pro logoterapii a existenciální analýzu, o.s. (SLEA, o. s.), které byly vypracovány podle požadavků rakouské Společnosti pro logoterapii a existenciální analýzu (GLE), která je členem EAP.

Vzdělávací program SLEA byl již schválen (akreditován) Českou psychoterapeutickou společností ČLS JEP.

Cílová skupina:

Výcvik je určený pro zájemce z řad psychologů, lékařů, pedagogů, teologů, sociálních pracovníků, eventuálně studentů daných profesí v druhé polovině studia.

Charakteristika vzdělávání:

Výcvik poskytuje psychoterapeutické vzdělání v existenciální analýze a logoterapii splňující kritéria EAP pro výcvik v teorii, v sebezkušenosti, v klinické části, v požadavcích na supervizi, praxi, klinickou stáž a v povinném vzdělávání po ukončení výcviku.

Existenciální analýza je fenomenologicko-osobní psychoterapeutická metoda, která pracuje s duševními poruchami jako jsou úzkosti, strachy, deprese, závislosti, psychózy, poruchy identity a sebehodnocení, psychosomatické poruchy aj. Směřuje k existenci, kterou rozumí smysluplný, ve svobodě a zodpovědnosti utvářený život. Vede pacienta k emocionálně svobodnému prožívání, k autentickému prožívání a zaujímání postojů a k svobodnému a zodpovědnému zacházení se životem, tzn. se sebou a s okolním světem. Takto pojatá psychoterapeutická metoda není omezena jen na vnější požadavky smyslu, ale i na vnitřní prožívání subjektu, na analýzu jeho prožívání jak v biografii, tak v současnosti. Snaží se mobilizovat všechny podmínky potřebné k naplnění osobní existenci. Základní metodou je fenomenologická analýza převážně verbálně vyvolaných procesů.

Struktura výcviku:

Výcvik tvoří seminární a supervizní část.

Seminární část výcviku trvá cca 4 roky (700 hodin) probíhá formou 28 třídních setkání a je rozdělena do těchto dvou částí:

1. základní vzdělávání - těžištěm základního vzdělávání je zprostředkování teorie existenciální analýzy a logoterapie na podkladě sebezkušenosti (individuální i skupinové), trvá přibližně dva a čtvrt roku (16 třídních setkání, každé obsahuje 25 vzdělávacích hodin).

2. klinická část - klinické vzdělávání přibližuje fenomenologické obrazy jednotlivých klinických poruch, jejich diagnostiku a existenciálně-analytickou terapii, současně s přehledem MKN 10. Tato část trvá přibližně jeden a třičtvrtě roku (12 třídních setkání).

Supervizní část výcviku v rozsahu 150-ti hodin následuje po seminární části.

Frekventant výcviku musí doložit 600 hodin vlastní psychoterapeutické práce s klientem. Délka celé supervizní části závisí na aktivitě a možnostech frekventantů.

Kriteria pro přijetí do výcviku:

Minimální věk 24 let

Absolvování přijímacího řízení

Přijímací řízení:

2 individuální pohovory

Skupinový přijímací seminář

Kritéria pro ukončení výcviku:

- Pravidelná a aktivní účast na výcvikových aktivitách. (Jestliže účastník chybí více než dva dny v jednom roce, musí být tyto zameškané hodiny nahrazeny v jiných kurzech nebo v individuální sebezkušenosti.)
- Minimálně 70 hod. individuální sebezkušenosti průběžně během výcviku
- Úspěšné absolvování tří písemných zkoušek v průběhu základní a klinické části.
- Absolvování 60-ti hodin dalšího vzdělávání v logoterapii a existenciální analýze (konference, workshopy, přednášky apod.).
- 600 hodin vlastní psychoterapeutické práce s klientem
- Absolvování praxe s psychicky trpícími pacienty v rozsahu 550 hodin, která povinně zahrnuje 150 hodin na psychiatrickém pracovišti. Frekventanti, kteří pracovali nebo pracují v oboru, tuto podmínku již pravděpodobně splňují.
- 150 hodin supervize, které tuto vlastní psychoterapeutickou práci provázejí
- Závěrečná zkouška z praktické aplikace existenciální analýzy v klinické práci (zkouška z kazuistických případů - orientace v diagnóze, terapeutická rozvaha, volba terapeutického postupu, reflexe alternativ, atd.)

Frekventanti před započítáním výcviku podepisují výcvikovou smlouvu.

Struktura vzdělání podle hodin

Vzdělání probíhá ve třech etapách:

1. etapa: Základní vzdělání

Přijímací seminář 17 hod

16 setkání 400 hod

Celkem: 417 hod

2. etapa: Klinické vzdělání

12 setkání 300 hod

Celkem 300 hod

3. etapa: Supervize

Celkem 150 hod

Sebezkušenost individuální 70 hod

Celkem 937 výcvikových hodin

Struktura vzdělávání podle obsahu

Veškerá teorie je probírána výkladem a zároveň formou skupinové sebezkušenosti,

Teorie 358 hod výcviku

Skupinová sebezkušenost 359 hod výcviku

Individuální sebezkušenost 70 hod výcviku

Supervize vlastní terapeutické práce 150 hod výcviku

Praxe 550 hod (z toho 150 hod práce na psychiatrii)

Terapeutická práce pod supervizí 600 hod

Další vzdělávání v teorii 60 hod

Celkem 2147 hodin ve vzdělávání

Charakteristika psychoterapeutického směru

Logoterapie

Počátek logoterapie (v souvislosti s logoterapií znamená řecké slovo "logos" smysl) a existenciální analýzy sahá do dvacátých a třicátých let minulého století. Jejich zakladatel - vídeňský neurolog, psychiatr a psycholog - Viktor Emil Frankl (1905 - 1997) vyšel z psychoanalýzy Sigmunda Freuda a individuální psychologie Alfreda Adlera. Vytvořil samostatný přístup - logoterapii, kterou koncipoval jako doplnění těchto dosavadních psychoterapií o tematiku smyslu života a noetickou dimenzi člověka.

V současnosti je logoterapie pojímána jako součást existenciální analýzy, jako na smysl orientované poradenství, které pomáhá, doprovází a radí při hledání smyslu (nejhodnotnější možnosti dané situace), příp. při frustraci této touhy. Zabývá se otázkami utrpení, viny a bezsmyslnosti - prázdnoty života. Logoterapeutické poradenství má široké rozpětí, od jednorázového zvládnutí krizových situací (zklamání, ztráty, nerozhodnosti, smutku, nemoci atd.) až po dlouhodobé doprovázení psychotických pacientů. Logoterapeutické poradenství je postaveno na Franklově přesvědčení, že lidský život v sobě vždy nese možnost smysluplného naplnění a to i za těžkých či tragických podmínek života - skrze uskutečnění hodnot (zážitkových, tvůrčích nebo postojových). Poradenská, logoterapeutická praxe má těžiště právě v nalézání hodnot.

Existenciální analýza jak psychoterapeutický směr

Existenciální analýza je psychoterapeutický směr založený na teorii a antropologii V. Frankla (1959). Existenciálně-analytická antropologie vychází z existenciální filozofie. V některých významných ohledech (např. pojmem „existenciálíe“, Frankl 1959, 672) a v samém pojmu „existenciální analýza“ se opírá o M. Heideggera a má blízko k Jaspersově pojetí transcendence. Největší část existenciálně-analytické teorie vychází z filozofické antropologie existenciálního filozofa a fenomenologa Maxe Schelera (Wicki 1991). Jak se prokázalo, ta se ve svém ztvárnění vhodně a široce uplatňuje v psychoterapii, v pedagogice, poradenství, v řízení lidí a ve vzdělávání dospělých.

Existenciální analýza je fenomenologicko-osobní psychoterapeutická metoda zaměřená na léčbu duševních poruch jako jsou úzkosti, strachy, deprese, závislosti, poruchy sebeobrazu, psychózy, psychosomatické nemoci, traumata aj. Cílem existenciálně analytické psychoterapie je uschopnit pacienta jednat a žít s prožitkem a s vnitřním souhlasem (autenticky), vede k prožitku naplnění existence (smyslu). Analýzou biografie a současného prožívání uvolňuje vnitřní kompetence a zdroje pacienta směřující ke svobodnému prožívání, k autentickému zaujímání postojů a k vlastnímu zodpovědnému zacházení s životem (se sebou a okolním světem). Tato psychoterapeutická metoda není omezena jen na vnější požadavky smyslu, ale i na vnitřní prožívání subjektu, jeho analýze a snaží se mobilizovat všechny podmínky k plné osobní existenci. Existenciální analýza je založena na fenomenologickém přístupu k osobě a převážně na verbálně vyvolaných procesech.

Psychologické předpoklady pro celkové přijetí sebe samého i svého světa osvětluje osobně-existenciální pojetí motivace v podobě „základních osobních motivací“ (ZOM) člověka. Ty spočívají ve čtyřech prožitku „Ano“:

- V přijetí okolností života (1. ZOM) Mohu být?
- V prožitku hodnoty života (2.ZOM) Chci být?
- V prožitku sebe sama (3.ZOM) Smím být takový, jaký jsem?
- V nalezení smyslu (4.ZOM) Pro co chci žít?

Stručně k výkladu existenciálně-analytické (EA) volby cíle :

Žít s „přijetím okolností života“ (1 ZOM) znamená dokázat přijmout podmínky a okolnosti svého bytí tak, jak jsou. Tyto životní danosti jsou na jedné straně konstantami, záchytnými body pro existenci, na druhé straně jsou východiskem pro další jednání s cílem měnit je.

Skutečnost „prožitku hodnoty života“ (2 ZOM) se týká prožívání a hodnot, které se člověka dotýkají a které ho oslovily. Ty ho vedou k přiblížení druhým lidem, k sobě samému a svému okolí a prožitku ceny vlastního života.

Zacházení s věcmi a jednání s lidmi s postojem „prožitku úcty k sobě samému“ (3 ZOM) jim ponechává jejich vlastní hodnotu a respektuje nezaměnitelnost okamžiku, stejně jako jedinečnost každého člověka včetně vlastní osoby.

„Nalezení smyslu“ (4 ZOM) se týká vlastního jednání, které je odpovědí na rozpoznávaný požadavek situace, jednání, které je prožíváno jako smysluplné.

Bez ohledu na to v jaké oblasti se existenciální analýza uplatňuje jejím cílem je vždy hledat, podporovat a rozvíjet přijetí vlastního světa člověkem, jeho příklon k životu, jeho úctu k osobě a jeho soulad s vlastním jednáním vzhledem k situační výzvě. Tato EA motivační struktura je vhodným přístupem k hluboce zasahující a osobnost utvářející psychoterapii.

K odkrývání existenciálního přijetí konkrétních situací nebo životních zkušeností byla vytvořena metoda Osobní existenciální analýzy (PEA, Längle 1993a). Jejím úkolem je vznášet otázku po přitakání životu a propracovávat osobní postoj k sobě samému a ke světu. To vyžaduje práci na úrovni osoby a jejich „nástrojů“ (vnímání, citění, prožívání atd.) a na proměňování životních podmínek ve světě. Pak může člověk zakoušet i smysluplnost života, která spočívá v uskutečňování osobního bytí za daných podmínek ve světě i v sobě samém.

Jeho jednání a prožívání dokonce i jeho utrpení, může nabývat smyslu až na pozadí přijetí podmínek vlastního života (emočnímu porozumění, propracování a zaujetí postojů k otázkám 1. až 3. ZOM). Tato zásadní osobní rozhodnutí otevírají cestu k existenciální smysluplnosti života (4. ZOM).

Jinak jde o „pre-existenciální postoj“, kdy smysluplnost života závisí jen na vlivech vůči člověku vnějším: na to, co mu dodávají (co od něj očekávají, požadují, předepisují mu), životní okolnosti a jiní lidé a nebo náboženské učení. Člověk je takto emočně závislý na podmínkách, okolnostech, lidech, vlastní minulosti. Právě proti takovému zpasivnění života vystoupil Frankl s pojetím zásadního „obratu“ životního zaměření a připomíná mu jeho vlastní odpovědnost za (spolu)utváření smysluplné existence („kopernikovský obrat“ - Frankl 1982).

V PEA se uplatňují předpoklady Franklova přístupu vypracované v jeho středním tvůrčím období, a to na úrovni životní praxe i na úrovni teorie jednání: duchovní zaměření člověka k naplňování smyslu, jeho svoboda volby, jeho odpovědnost za jeho vlastní jednání či nejednání. Ty jsou v existenciálně-analytické psychoterapii soustavně rozpracovány do metodického postupu. Tam, kde člověku nepomáhá samotné poradenství k tomu, aby dosáhl existenciálně-analytického cíle - tj. autentického přijetí života, je třeba jít s pacientem hlouběji. Tam, kde jeho existenciální proces podlehl zmatení nebo je překryt rozmanitými podobami psychopatologie, je zapotřebí právě podpory a osobního vedení v psychotherapeutickém procesu, aby se podařilo dopomoci mu k přestavbě a k rozvinutí noetických zdrojů a obnovení jeho svobody.

Cílem terapie je vést člověka k vyrovnávání se s tím, co se ho týká - ať je to v něm samém nebo ve světě ostatních lidí (Längle 1993). Toto otevřené vyrovnávání má mít povahu dialogu, což neznamená jen rozmluvu, nýbrž i soulad nonverbálního projevu a jednání. Člověk totiž může v mnohých případech svůj autentický projev bytí buď zcela nebo v určitých oblastech života ztratit. V takových případech „neosobní existence“ je terapeutickým procesem nabuzen vnitřní pohyb ze závislosti na reakcích k opětovnému oslovení životními hodnotami s patřičným citovým nábojem, aby tak mohl přistupovat ke světu nikoliv prostřednictvím navykých reakcí nýbrž skrze osobní jednání, tj. vědomé činy.

Metoda „Osobní existenciální analýzy“ byla vytvořena právě k uvolnění lidské „osoby“ vůči faktické skutečnosti existence ve světě. Je to terapeutický postup, jímž se v prvním kroku znovu dává do pohybu její ztracená, uzavřená nebo oťfesená emocionalita. Volný přístup k vlastním emocím je pro osobu následně základnou, která se pak dále fenomenologicky vyjasňuje. Na tomto základě pak jde o to, aby člověk prostřednictvím sebeodstupu našel vlastní místo ve světě svých citů a na něm autenticky zakládal svou existenci. Výsledkem zdařilé PEA má být odpovědné osobní jednání a otevřenost vůči svému autentickému prožívání.

Zajištění teoretické části vzdělávání

Teoretická část vzdělávání je součástí skupinové práce po dobu celého výcviku.

Je přednášena lektory vzdělávání, kteří vedou výcvik, tedy trenéry výcviku. (jmenovitě viz dále). V každé skupině jsou stálí lektori, nestřídají se s jinými kolegy.

Teoretické vzdělání je předáváno sebezkušenostně, tj. cílené sebezkušenostní cvičení vytvoří prožitkovou bázi pro výklad teorie nebo je výklad následně podpořen cílenou sebezkušeností.

Toto střídání sebezkušeností a teorie podporuje dialogické setkání mezi osobou a světem a tím umožňuje autentické prožití teorie existenciální analýzy

Časové rozložení témat se v jednotlivých výcvikových skupinách může lišit, obsahově je teorie ve všech skupinách závazná.

Rozvrh témat:

Základní vzdělávání

Tato první část výcviku má tematicky těžiště v zprostředkování existenciálně-analytické antropologie, její motivační teorie a otázek po podstatě člověka jako osoby.

- Úvod a základy existenciální analýzy

Co je existenciální analýza (EA) a logoterapie (LT), definice indikační oblasti, základní teorém EA, přiřazení k hlavním proudům psychoterapie

Vznik a vývoj EA a LT - tematické dějiny vývoje EA a LT: Freud-Adler-Frankl, nové vývojové trendy

- Cíle psychoterapeutického vzdělávání EA, pravidla sebezkušenosti

Filozofické pozadí a specifika EA práce

Duchovně-historické pozadí EA a LT

Přehled systému EA a EA antropologie

- EA teorie motivace

Význam pomoci a motivace pomáhat

Přehled teorií motivace

Noodynamika vs. Psychodynamika

Základní čtyři existenciální motivace a význam existence pro motivaci

- Základní osobní motivace (ZOM)

- 1. ZOM: Horizont světa a důvěry

„Mohu být“ jako základní otázka existence

Svět jako překážka pro motivaci

Nejistota a kopingové reakce

Přijetí stávajících podmínek

Předpoklady přijetí: ochrana, prostor, podržení

Důvěra, odvaha, ochrana

Vztah k tělu, tělo jako prostor, sexualita

Pradůvěra, základní důvěra, sebedůvěra

Fenomenologie

- 2. ZOM: Život a osobní vztah

Cítit hodnotu a mít rád jako základní otázky života, chci být?

Emoční strnulost, životní ztráta a kopingové reakce, smutek

Náklonnost, blízkost

Zkušenost s blízkostí, čas, vztahy

Hodnoty

Emoční prožívání, emoční dynamika

Základní hodnota, hodnota života

Přináležející témata: sebedpřijetí, radost, prožitek, rodinné vztahy

- 3. ZOM: společnost a osobní já

Být sám sebou a moci být sám sebou jako základní otázka osoby

Ztracené já, narušený sebeobraz a kopingové reakce, obraz já, hranice

Potřeba pozornosti, zájmu, sebeúcta, zaujímání postoje

Koncept vnitřní osoby, sebedistance, sebetranscendence

Vlastní hodnota, autentičnost, svědomí, nad-já

- 4. ZOM: existenciální smysl

Životní úkol jako otázka po smyslu existence

Blokády a ztráta smyslu, ztráta smyslu a kopingové reakce

Existenciální obrat, oslovení, otevřenost vůči světu, vůle po smyslu, metoda hledání smyslu

Koncept smyslu

Existence, naplnění, vývoj, existenciálíe, existenciální vakuum, krizová intervence

Klinická část vzdělávání

Tato část vzdělávání má obsahově těžiště ve zprostředkování diagnostiky, psychogeneze, psychopatologie a fenomenologie klinických poruch a současně ve zprostředkování terapie jednotlivých poruch v pojetí EA.

Terapeutický vztah, osobnost terapeuta

Nastavení terapeutické situace (setting) jako podmínka terapie i jako léčebný faktor

Terapeutický vztah v EA, vztah - setkání, fenomenologický pohled v terapeutické situaci

Vedení rozhovoru, terapeutický dialog a zacházení s fenomény odporu

Terapie vs. poradenství a doprovázení

- Strach, fobie, panika, nutkavé stavy. Úzkostná porucha osobnosti

Nosologie a psychopatologie

Fenomenologie a prožívání

Etiologie, dynamika a formy strachu

Pojetí EA, MKN

Úzkostná osobnost

Profylaxe

Existenciálně - analytická práce se strachem, techniky, metody

- Deprese, depresivní porucha osobnosti

Nosologie a psychopatologie

Fenomenologie a prožívání. Smutek

Etiologie, dynamika a formy deprese

Pojetí EA, MKN

Depresivní osobnost

Profylaxe

Existenciálně - analytická práce s depresí, přístup, metody

- Hysterie, Narcismus, somatoformní poruchy, histrionská, narcistní porucha osobnosti

Nosologie a psychopatologie

Fenomenologie a prožívání

Etiologie, dynamika a formy hysterie

Pojetí EA, MKN

Histrionský vývoj osobnosti

Narcistní vývoj osobnosti

Profylaxe

Existenciálně - analytická práce s histrionskou a narcistní dynamikou, přístup, metody

- Další poruchy osobnosti

Nosologie a psychopatologie

Fenomenologie a prožívání

Etiologie, dynamika a formy poruch osobnosti

Poruchy příjmu potravy

Pojetí EA, MKN

Sexualita v pojetí EA, párová terapie

Existenciálně - analytická práce s poruchami osobnosti, přístup, metody

- Schizofrenní psychózy a paranoidní formy psychóz (v rámci povinného dalšího vzdělávání)

Nosologie a psychopatologie

Fenomenologie a prožívání

Etiologie, dynamika a formy psychóz

Pojetí EA, MKN

Psychoterapie psychóz v pojetí EA

Témata jsou zároveň součástí dalšího vzdělávání po ukončení výcviku, které dále prohlubuje znalost problematiky a léčbu jednotlivých poruch.

Povinná literatura pro frekventanty výcviků

Alfried Längle: Smysluplně žít, Aplikovaná existenciální analýza, Cesta, 2002

Alfried Längle: „Osobní existenciální analýza“ (PEA) jako terapeutický přístup,

Tagungsbericht 2/1993 der GLE, duben 2000

Silvia Längle, Martha Sulz

Žít svůj vlastní život, Úvod do existenciální analýzy, Portál, 2005

V.E. Frankl: Lékařská péče o duši, Cesta, 1994

V.E. Frankl: Vůle ke smyslu, Cesta, 1994

V.E. Frankl: Teorie a terapie neuróz, Grada, 1999

V.E. Frankl: A přesto říci životu ano, Karmelitánské nakladatelství, 1996

M.Wagenknecht: Současné rozpracování a metody existenciální analýzy, odborný text, Praha 2003

M.Wagenknecht: Teoretická vodítka pro existenciálně analytickou diagnostiku, Odborný text, Praha 2003

Ročenky SLEA

Sborníky přednášek SLEA

Časopis Dialogos

Zajištění osobní zkušenosti frekventantů

Frekventanti procházejí individuální sebezkušeností, skupinovou sebezkušeností a zkušeností malých skupin (v průběhu výcviku např. 3- 4 lidé ve skupince).

Individuální sebezkušenost mají frekventanti povinnost absolvovat u 1 - 2 existenciálně - analytických terapeutů.

Tito terapeuti jsou vybráni na základě své klinické a terapeutické zkušenosti a frekventantům doporučení seznamem při zahájení výcviku. Terapeuti - poskytovatelé sebezkušenosti mají pravidelná intervizní a supervizní setkání.

Minimální počet hodin je 70, v individuálních případech je možné frekventantům doporučit počet hodin zvýšit.

Skupinová sebezkušenost probíhá po celou dobu výcviku, jak v teoretické, tak v klinické části výcviku. Veškerá teorie je probírána právě na pozadí sebezkušenosti, jednak ve velké skupině nebo v malých skupinkách.

Obsahově je podstatnou částí sebezkušenosti práce s biografií frekventantů. Do skupinové skupinové práce náleží i sebezkušenost frekventantů „tady a teď“ a „tam a teď“ .

Získávání terapeutických dovedností

1. Na základě sebezkušenosti, v individuální i skupinové práci
2. Na základě supervizních sezení skupinových a individuálních
3. Na základě stáží a praxe v psychiatrických a klinických zařízeních
4. Na základě své vlastní psychoterapeutické praxe pod supervizí
5. Na základě dalšího vzdělávání v příslušném směru a v klinické oblasti vůbec (kontinuálně)

Zajištění supervizního programu

Po ukončení základního teoretického a klinického vzdělávání včetně podstatné části sebezkušenosti, nastupují frekventanti do supervizní části výcviku.

Supervize probíhá ve skupinách max. po 7 lidech (zpravidla kolem pěti účastníků).

Jedná se o supervizní den nebo víkend jednou měsíčně. Po dohodě se supervizorem lze supervidovat práci individuálně, převážně však musí frekventant projít supervizí skupinovou.

Celkový počet hodin supervize je 150. Může být v individuálních případech i vyšší.

Je nutná aktivní účast v supervizi ve třech dlouhodobých případech (nad 70 hodin práce s pacientem) a dvou krátkodobých případech (do 50 hodin práce s pacientem). V těchto pěti supervidovaných kazuistikách je povinnost každou minimálně třikrát supervidovat v průběhu procesu a zakončit celkovou závěrečnou supervizi (v délce tří výukových hodin). Frekventant tedy musí mít celkem 20 aktivních supervizí vstupů.

Je možné připojit se k supervizní skupině v daném směru v Praze nebo Hradci Králové, event. v případě jazykových znalostí i k zahraniční skupině.

Informace o termínech supervizí jsou k dispozici na webu SLEA.

Zajištění garance vzdělávání

SLEA pořádá pravidelná jednodenní setkávání celého lektorského týmu spolu s garanty vzdělávání. Setkání slouží jako intervize a supervize vzdělávacího procesu ve výcvikových skupinách. Setkávání týmu je v intervalu 2x - 3x ročně.

Počet frekventantů ve vzdělávání

V současné době je otevřena již 10. výcviková skupina.

Aktuálně probíhají 4 výcvikové skupiny, 6 skupin má buď splněné podmínky ukončení vzdělávání nebo jsou ve stádiu supervize, záleží na individuálních možnostech frekventantů.

Skupiny se pohybují v rozmezí počtu 16 - 18 frekventantů

Aktivity SLEA

- SLEA pořádá od roku 1999 každoročně odbornou konferenci s názvem „Den existenciální analýzy a logoterapie“, uznáno jako vzdělávací akce pro kontinuální vzdělávání ve zdravotnictví
- SLEA vydává občasník DIALOGOS od dubna 2003
- SLEA má vlastní odbornou knihovnu - www.slea.cz
- SLEA pořádá odborné přednášky, workshopy, výcviky a kurzy
- Členové SLEA jsou individuálními členy ČPS ČLS JEP, AKP ČR, ČMPS, SPRT

SLEA je společností, která navazuje na tradici rakouské Společnosti pro logoterapii a existenciální analýzu, je členem Mezinárodní společnosti pro existenciálně-analyticky orientovanou psychoterapii, ztotožňuje se požadavky EAP jak ve vzdělání, tak v etické rovině. Výcvikový tým i frekventanti výcviku respektují a přijímají etický kodex ČPS ČLS JEP

Výcvikový tým vzdělávacího programu - přehled

Odborný garant programu

PhDr. Dana Krausová

PhDr. Martin Wagenknecht

Trenérský tým

PhDr. Jana Božuková

PhDr. Dana Krausová

Mgr. Martina Vondrová

PhDr. Martin Wagenknecht

Jakub Hučín, Dipl. Bc.Phil., Bc.Th

Koterapeuti - trenéři v přípravě:

Mgr. Alena Vítová

MUDr. Irena Zvánovcová

Supervizoři LT a EA

PhDr. Jana Božuková

PhDr. Dana Krausová

Mgr. Martina Vondrová

PhDr. Martin Wagenkecht